

Norsk

Pris kr. 1,00

Hefte 11 1949

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridge

Forbundsstyrets
forbud!

De nye lovene.

Knut Palmstrøm:

*De moderne 2-åpninger
i bridge.*

Eilif Andersen:

*Kock—Werner vant den
interskandinaviske partur-
ning i Stockholm.*

Bjørn Larsen:

«En moralpreken.»

T. Gjestland jr.

Hvilken variant vinner?

Ekspertklubben.

W. B.:

BRIDGE - À LA CARTE

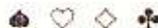

De svenske forsøkene, som vi tidligere har omtalt, på å få Europamestrene Harrison—Gray & Co. over til Sverige for å prøve krefter mot det beste svenske og eventuelt de beste nordiske lagene, lar seg dessverre ikke gjennomføre. Engelskmennene har nemlig vanskeligheter med laget på det nåværende tidspunkt. Terence Reese har giftet seg og har derfor øyensynlig — og lett forståelig — «permisjonsvansker». Konstam tok disiplinærstraffen i Paris så hardt at han har forlatt Harrison—Grays lag! Og Adam Meredith, «årets funn» fra Paris skal oppholde seg i Syd-Frankrike i vinter av helbredshensyn.

Men om turneen altså ikke kan gjennomføres nå, så betyr ikke det at planene er skrinlagt. Harrison—Gray foreslår nemlig å legge visitten til april 1950. Dette passer imidlertid ikke for svenskene som da er midt oppe i finalekampene i sine nasjonale turneringer. Men derimot er det visse sjanser for at arrangementet vil kunne gjennomføres i september 1950.

Hvorfor ikke utstrekke den engelske visitten til et trekantet nordisk arrangement. Økonomisk sett ville det være en avgjort fordel, og både Danmark og Norge er sikkert interessert i en mannjevning med Europas beste spillere. Sverige, Danmark og Norges plasseringer i de to siste Europamesterskap er så gode at engelskmennene vil måtte ta fram sitt aller beste spill for å vende ubeseiret hjem fra sin «Nordiske Odysse». Sportslig sett vil kamper mot motstandere som Lilliehöök—Wohlin, Kock—Werner, Kaalund Jørgensen—Mortensen og Sommerfelt og Co. påkalle meget stor interesse. For vårt eget vedkommende kunne det jo hende at engelskmennene var særlig interessert i å forsøke å hevne nederlaget fra Paris.

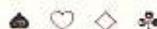

Med det samme vi er inne på nordiske bridgeforhold beklager vi å bringe meddelelsen om at Nordisk Bridge Revy slutter å utkomme. Vi beklager at bladet innstiller fordi vi hadde håpet at et felles nordisk organ skulle ha kunnet vise seg levedyktig.

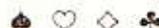

Vi har tidligere bragt danske, finske og norske inntrykk fra Nordisk mesterskap. Her er Jannerstøns: «Resultatet i åpen klasse er nærmest en utklassing av de nasjoner som

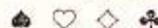
plaserte seg på tredje- og fjerdeplassen i Paris.»

Det er en kjent sak at bridgen i England ofte dreier seg om store innsatser. Men italienerne er heller ikke snau. De har f. eks. innbudt til en internasjonal parturnering i Salsomaggiore med førstepremie på ca. kr. 3 500.—, annenpremie på ca. kr. 2 000.—, tredjepremie på ca. kr. 1 400 og fjerdepremie på ca. kr. 700.—. Kanbende Merediths Syd-Frankrike-tur blir forlenget til Italia.

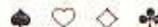

Vi har i dette nummer gledet av å presentere en ny fast medarbeider, ingeniør Tormod Gjestland jr. Han vil behandle spill fra aktuell bridge, og da hans posisjon som en av Norges mest fremtredende oppgaveløser er velkjent nok, er det ingen tvil om at leserne vil kunne glede seg til poengrike, vel analyserte turneringsspill fra hans hånd.

Og så avslutter vi denne a la carte med en hjertelig gratulasjon til Lilliehöök—Wohlin som nå endelig har fått sitt EFOS-system fullt og helt anerkjent i Sverige. Veien har vært lang og tornefull. Desto større tilfredshet bør de selv og vi som med sympati har fulgt systemets «struggle for life» føle når målet er nådd. EFOS er et krevende system som kun rene eksperter vil kunne anvende med fullt utbytte. Visse ting liker vi svært godt, andre ting liker vi mindre godt, så derfor kan vi vel med en viss rett sitere Voltaire: «Jeg mener ikke å De har rett, men jeg vil kjempe og dø for at De har rett til å hevde Deres syn.» Den retten har nå Lilliehöök—Wohlin fått — og så får utviklingen vise hva resultatet blir.

Hadde EFOS-systemet sett dagens lys i Norge, var det høyst sannsynlig blitt forbudt — for forbudslinjen håndheves jo bestemt av forbundsstyret. Sveriges Bridgeförbund går derimot inn for å få et slikt moderne system internasjonalt anerkjent. Forskjellen er helt iøynefallende og svensk bridges sterke framgang såvel nasjonalt som internasjonalt tyder vel ikke egentlig på at de bærende prinsipper i svensk bridge er feilaktige.

Lytt til Svensk Radio 28/11 kl. 22.30. Da får De høre Sinsenspillerne Andersen—Eide og Haugen—Magnussen spille mot Werner & Co. i Stockholm.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGE

Nr. 11

November 1949

20. årgang.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 Abonnement: Kr. 9,00 pr. år.
Red. W. B. Herseth Frognerv. 28, tlf. 44 35 30. Sikrest kl. 17-18. - Løssalg: Kr. 1,00 pr. nummer

De nye lovene

som European Bridge League har vedtatt, *trådte i kraft den 1. juli i år*. Som følge herav ble såvel *Europamesterskapet i Paris* som *Nordisk Mesterskap i Helsingfors* arrangert i overensstemmelse med disse nye lovene.

Pr. 15. september autoriserte Sveriges Bridgeforbunds Lovkomite en ypperlig gjennomarbeidet oversettelse som skyldtes en av Sveriges betydeligste turneringsledere Lars Derkert. Den norske lovoversettelsen skal etter hva vi er meddelt på autoritativt hold være forestående.

Fra forskjellig hold har vi mottatt anmodninger om å redegjøre for tillatte meldekonvensjoner. De någjeldende regler har som de fleste vil vite, fått sitt pass kraftig påskrevet av Halle, Bøe m. fl. og det er ingen tvil om at de nye lovene på dette punkt betegner et framskritt. Da det kun er et kortere tidsspørsmål før de nye E.B.L.-lovene trer i kraft i Norge, har det liten hensikt å diskutere de gamle bestemmelsene som skal utgå, og vi håper at spørgerne er mer interessert i å se hva de nye bestemmelsene går ut på. Vi tillater oss derfor å gjengi § 43 i den autoriserte svenske oversettelsen:

Melde- og spillekonvensjoner.

«En spiller har rett til å melde og spille på en hvilken som helst måte (heri innbefattet bevisste villedende meldinger dvs. psykiske meldinger og videre slike melde- eller spillemetoder som avviker fra de melde- eller spillemetoder

som er oppgitt eller fra vanlig normal praksis) uten på forhånd å meddele dette, forutsatt at slike avvikelser ikke beror på privat overenskomst mellom ham og hans makker. *Men:*

a) En spiller har *ikke* rett til å anvende melde- eller spillekonvensjoner basert på avtale med makkeren hvis ikke motparten med rimelighet kan antas å forstå meningen eller hvis konvensjonen ikke er blitt meddelt innen en av paret har sett på sine kort. En detaljert forklaring behøver dog ikke å avgis før angjeldende konvensjon kommer til anvendelse.»

Punkt b) gir turneringslederen rett til å fordele poengene i et spill i tilfelle han antar at motstanderne er blitt skadelidende ved en privatkonvensjon og punkt c) bestemmer at i tilfelle forklaring må opptas skal den som har meldt eller spilt forlate bordet mens forklaring opptas. Det er altså kun rent tekniske forskrifter.

Punkt d) «Turneringslederen, turneringskomiteen eller vedkommende bridgeorganisasjon kan forby anvendelsen av slike konvensjoner som er til alt for stor ulempe («nackdel») for de andre deltagere eller som er så innviklet at en forklaring vil forårsake ubegrunnet forsinkelse.»

Loven er klar og grei. Private konvensjoner er under enhver omstendighet forbudt. Og det nytter ikke å komme *etterpå* og si at vi spiller nok slik og slik. Nei alle konvensjoner skal være

angitt for spillet begynner. Til gjengjeld kan angivelsen være helt summarisk. F. eks. Vi spiller ess fra ess og konge. Dessuten bruker vi Herbert, Blackwood og svake 3-åpninger, men sterk åpningsgrand etter gammel Culbertson. Først når det oppstår en situasjon hvor en av disse varianter får anvendelse, vil det eventuelt bli nødvendig å gi en nærmere redegjørelse for vedkommende variant.

Derimot er det ikke lenger spørsmål (slik det var etter de gamle lovene) om hvorvidt motparten *har* forstått variantene. Slik som forøvrig Norsk Bridgeforbunds president herr N. M. Nielsen forlengt har slått fast, er ikke loven til for å beskytte kranglefanter som «later» som om de ikke forstår noen verdens ting. Nei, det er turneringslederen som avgjør om variantene i seg selv er såvidt klare at motparten med rimelighet bør antas å forstå hva det dreier seg om. Det vil i regelen være et øyeblikks sak for en dyktig turneringsleder å avgjøre om det er særlige vansker med å forstå en ny konvensjon.

Punkt d) gir turneringsledelsen eller organisasjonen fullmakt til å forby visse konvensjoner under bestemte for-

utsetninger. I Sverige har vi sett eksemplet med EFOS-systemet som temporært ble forbudt inntil det var behørig offentliggjort. Svenskene har videre gått i spissen med en god reform. Alle nye konvensjoner og varianter som ønskes anerkjent kan innsendes til Sveriges Bridgeforbund som etter å ha gjennomprøvet variantene godkjenner eller forkaster dem. I tilfelle godkjennelse medvirker forøvrig det svenske forbundet til deres offentliggjørelse. Etter vår oppfatning er det riktig å erkjenne at svenskene er nådd meget langt i spørsmål av melde- og spilleteknikk art. Ta som eksempel de lave spørremeldingene som er i full blomst i vårt naboland. De er enkle å anvende (når man er fortrolig med alminnelige spørremeldinger) og de vil etter den nye loven opplagt kunne anvendes selv om motstanderne skulle tenke å hevde at de var helt ukjent med begrepet spørremeldinger.

For det er jo helt klart at de nye E.B.L.-lovene så vel i sin ånd som i sin bokstav åpner adgang til utvikling og fornyelse gjennom å *tillate anvendelsen av nye varianter som med rimelighet bør kunne forstås av motparten.*

I styremøte den 29/10 fattet Norsk Bridgeforbunds styre under dissens følgende vedtak:

«I Norsk Bridgemagasin nr. 8 for 1949 er publisert en meldemåte som kalles Oslosystemets dobbelt-tydige ruteravslag og som anbefales brukt av spillere som melder etter Viennasystemet.

Da en slik meldemåte er i strid med de gjeldende duplikatlover og direkte forbudt i de nye lover, som snart vil tre i kraft i Norge, har forbundsstyret vedtatt at meldemåten ikke tillates brukt i Norsk Bridgeforbunds turneringer.»

Ganske merkelig

Det dobbelt-tydige ruteravslag har direkte kopiert den samme ide og den samme meldemåte som Culbertson gjorde bruk av da han før krigen lanserte sine dobbelt-tydige 3-åpninger. En 3-åpner kunne da være enten *sterk* eller *svak* — først *neste melderunde* ga beskjed om det. Og denne meldemåten er aldri blitt forbudt noe sted i verden. Det dobbelt-tydige ruteravslag er på samme måten enten *sterkt* eller *svakt*. Er rutermelderen *svak*, sier han *pass* eller melder farge lavest mulig. Er han *sterk*, *hoppmelder* han i annen runde eller *dobler opplysende* hvis motparten har overtatt meldingen. Enkelt og

liketil. Prinsippet er som man ser nøyaktig det samme som Culbertson baserte sine dobbelt-tydige 3-meldinger på.

Men det som var lovlig etter Culbertson, skal altså være forbudt etter Vienna.

Ganske merkelig

Er det kanskje fordi *dette* grunnlag synes å være lovlig svakt at forbudet mot det stakkars ruteravslaget også begrunnes med henvisning til lover som *ennu ikke er trådt i kraft*?

I Sverige er imidlertid de nye EBL-lovene trådt i kraft allerede den 15. september, for svenskene har ikke nølet med å oversette dem og sette dem ut i livet. I Sverige er videre det nye EFOS-systemet offisielt godkjent av Sveriges Bridgeförbund *etter* at de nye lovene er trådt i kraft.

Hva innebærer det? Som de fleste vil vite bygger EFOS i langt større utstrekning enn det enslige ruteravslaget på prinsippet om at *alle farger like over åpningsfargen er dobbelt-tydige!!* Går meldingen 1 kl.—1 ru. eller 1 hj.—1 sp. så er dette en konvensjonell overmelding som *ikke* forteller om svarhånden har ruter (eller spar) — som *ikke* forteller om fargen er ekte eller falsk — som *ikke* forteller om svarhånden er sterk eller svak! Altså er dobbelt-tydigheten satt i system i langt høyere grad enn hva tilfelle er med ruteravslaget i Vienna. Hvorvidt EFOS-melderer har den meldte fargen eller ei framgår først av det videre meldingsforløp og eventuelt først etter flere melderunder — mens det stakkars ruteravslaget blir eksakt i *annen* melde-runde.

Det interessante er at dette mange-dobbelt-tydige EFOS-system er *offisielt* anerkjent av Sveriges Bridgeförbund *etter* at de nye lovene er trådt i kraft. Etter Norsk Bridgeforbunds styres flertallsvedtak er en slik meldemåte «*direkte (!) forbudt i de nye lovene*».

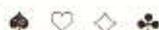
Ganske merkelig

Men ikke nok med det. De nye EBL-lovene trådte i kraft den 1/7. 1949. Årets Europamesterskap ble avviklet etter

disse nye lovene. EFOS-systemet var oppe til behandling på EBL.s kongress og N. M. Nielsen opponerte kraftig mot at de ikke skulle bli tillatt, men led et eklatant nederlag idet kongressen med 9—2 stemmer *godkjente* EFOS-systemet til bruk under Europamesterskapet i Paris.

Skulle virkelig EBL.s kongress ha *godkjent* til bruk i Paris et system hvis prinsipper i sterkere grad enn ruteravslaget er «direkte forbudt i de nye lovene» — for å sitere forbundsstyrets flertall.

Det ville være *ganske usædvanlig merkelig*

Det må være tillatt å konstatere det faktiske forhold at rutervarianten har fått en enstemmig god mottagelse i såvel innen- som utenlandsk presse. Det må videre være tillatt å konstatere det faktum at varianten er tatt i bruk i våre naboland såvel i nasjonale som *internasjonale* representasjonskamper. Det må videre være tillatt å konstatere det faktum at utenlandske spillere har lovlig adgang til å nytte en variant som norske spillere forbys å bruke til tross for at de forskjellige lands spillere alle er tilsluttet EBL. og *spiller etter EBL.s lover!* Forstå logikken hvo som kan.

Det er mulig noen hver vil gni seg i øynene ved de faktiske opplysninger som her er gitt og som utvilsomt inbyr til visse refleksjoner. Men den virkelige sensasjonelle sammenlikningen gir allikevel «Stavangerkløveren» som Otto Jensen og Chr. Mathiesen lanserte for flere år siden. Først to originaleksemplere fra disse to forfatterne egen publikasjon:

Etter kløveråpning skal makker svare 1 ♦ med både:

♠ 6 4 3 2 ♥ 7 4 3 ♦ 5 4 3 2 ♣ 8 6
og med:

♠ K D 9 6 ♥ Kn 7 ♦ E 8 7 4 ♣ D Kn 8

Og så siterer vi forfatterne: «Hvilket dilemma blir ikke motparten stillet overfor når standpunkt skal tas om en skal blande seg inn i meldingsforløpet

eller ikke?» Kan noen i det hele tatt være i tvil om at dette er *dobbeltydigheten satt i system*. (For oversiktens skyld tilføyer vi: begge eksemplene ville bli meldt 100 % likedan etter det forbudte dobbeltydige ruteravslag i Vienna!!)

Men «Stavangerkløveren» er *ikke* blitt forbudt av det selvsamme forbundsstyre som høytidelig proklamerer at den tilsvarende meldemåten etter det dobbeltydige ruteravslag *er i strid med både någjeldende og kommende lover!*

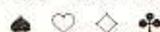
Er da «Stavangerkløveren» ukjent for forbundsstyret. Slett ikke! Det har vært offisielt anvendt i Norgesmesterskapets finale. Det har vært offisielt anvendt i selveste uttagningsfinalen for årets Europamesterskap til Paris! Det har vært anvendt mot ikke mindre enn 2 av det daværende forbundsstyres medlemmer som deltok i kvalifiseringen til Paris. Disse herrene reiste *ingen* innsigelse mot varianten og *ingen* av dem brakte heller spørsmålet om variantens lovstridighet inn for forbundsstyret. Den ene av disse spillere, herr Gisholt fra Skien, deltok i behandlingen av forbudet mot ruteravslaget. Han kjente fra personlig turneringserfaring. «Stavangerkløveren».

Vi tilføyer at «Stavangerkløveren» har vært offentliggjort i dette magasin i redaktør Halles funksjonstid — at den er utgitt som trykksak — at den har vært lansert i et annet bridgetidsskrift som i sin tid ble redigert av ett av forbundsstyrets medlemmer.

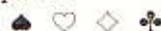
Allikevel forbyr forbundsstyrets flertall W. B. Herseths dobbeltydige ruteravslag uten samtidig å forby «Stavangerkløveren». *Hvori stikker den saklig sett så avgjørende forskjell mellom disse to varianter som alle og enhver kan konstatere bygger på eksakt samme meldeprinsipp?* Vi tror at forbundsstyret vil ha vanskelig for å svare på dette interessante saklige spørsmål.

Et par ord til slutt om behandlingsmåten fullender billedet av forbundsstyrets vedtak i denne sak. Forslaget om «FORBUD» var ikke nevnt i inn-

kallelsen med saklisten for styremøtet skjønt saken ble reist av presidenten.

På bakgrunn av det som er opplyst er det forståelig at forbundsstyrets presumptivt mest sakkyndige medlem i slike spørsmål — selve turneringsutvalgets formann Dawes — fant å måtte framsette utsettelsesforslag da forslaget om «FORBUD» ble framsatt. Utsettelsesforslaget ble nedstemt. Herr Dawes valgte da den ganske oppsiktsvekkende utvei å stemme *blankt* da «FORBUDET» ble satt under votering, — en reaksjon som er egnet til å vekke berettiget oppsikt!

Palmstrøms 2-åpninger ble i sin tid høytidelig forbudt av Norsk Bridgeforbunds styre. Noen år senere ble de lansert for full musikk av The 4 Aces som offisielle varianter og i 1949 opptok selveste Culbertson *de i Norge forbudte varianter* i sin *Gold Book!*

Halle har i sin tid ironisert over forbundsstyrets tidligere forbudspolitik. Vi skal ikke legge sten til byrden. Vi har bare vanskelig for å forstå at en slik negativ eller skal vi si ultrakonservativ forbudspolitik kan være til gagn for bridgens utvikling her i landet.

I samme møte opphevet forbundsstyret ved et pennestruk uten nærmere påvisning av de faktiske forhold avtalen om at Norsk Bridgemagasin var organ for Norsk Bridgeforbund. Vi har direkte anmodet forbundsstyret om svar på følgende klare spørsmål: Ved hvilke anledninger har redaktør W. B. Herseth «gjentagne ganger» overtrådt avtalen om redaksjonelle rettigheter for Norsk Bridgeforbund? Når forbundsstyrets svar foreligger skal vi komme tilbake til den saken, men på det nåværende tidspunkt vil redaktøren kun presisere at forbundsstyret *aldri* har gitt *noe som helst* uttrykk for at den måten han oppfattet og praktiserte avtalen på stred mot forbundsstyrets syn på den avtalen det mener at redaktøren «gjentagne ganger» har overtrådt.

Knut Palmstrøm:

De moderne 2-åpninger i bridge.

Helt siden Culbertson for ca. 20 år siden lanserte kravprinsippet i bridge, har det vært alminnelig å utstyre ethvert meldingssystem med en eller flere åpningsmeldinger som forlanger at det ikke kan stanses før utgang er nådd. I Lenz's «offisielle» system var det først 3-åpningene i farge som var krav til utgang, hos Vanderbilt var det kløver-åpning etterfulgt av hoppmelding og hos Culbertson har vi som kjent 2-åpningene i farge som rene utgangskravmeldinger.

Hvor populært Culbertsons system enn er blitt verden over, lar det seg neppe nekte at dets 2-åpninger aldri riktig har slått an blant toppspillerne. Hos oss er det kanskje særlig Halles 2-kløveråpning og Skienskonvensjonen som har vunnet utbredelse som «hjelpemeldinger» for de utgangssikre 2-åpninger. Det ser imidlertid ut til at moderne meldeteori går andre veier for å løse 2-åpningens problem. Klarest har vel dr. Stern formulert dette i «Wir Liziteren» der han bl. a. uttaler:

Det er i allfall hevet over tvil at den fortsatte utvikling av meldeteknikken vil trenge kravåpningene på 2 trekk tilbake i snevrere rammer, fordi deres sjeldenhet ikke gjør dem fortjent til å legge beslag på en hel serie viktige åpningsmeldinger som vil kunne anvendes til andre formål.

Dr. Stern har også antydnet hvilket innhold han mener 2-åpningene bør få:

Inngående analyser har vist at en 2-åpning på 2 ruter, 2 hjerter eller 2 spar kan være av interesse på kort som ved siden av 6-kortfarge med 2 honnører i vedkommende farge, har en honnørstyrke på tilsammen ca. 2 honnørstikk eller 14—16 punkter. Når man åpner med 2 ruter, 2 hjerter eller 2 spar på slike kort, vil det videre meldingsforløp allerede etter en eneste melderunde være endt eller grunnla-

get være lagt for videre forståelse. Og som halvveis forhindreingsmelding har sikkert konvensjonen en betydning som ikke bør undervurderes.

Slik profeterte dr. Stern for 10—12 år siden. I dag er vi vitne til en utbygging av ledende meldesystem selv i Culbertsons heimland nettopp i den retning dr. Stern har antydnet. Det system som i dag brukes av langt de fleste amerikanske toppspillere — The Four Aces System — har nå definitivt forlatt Culbertsons alminnelige 2-åpninger og innført

- åpning på 2 kløver som eneste utgangskravåpning
- åpning på 2 ruter, hjerter eller spar som forhindreingsmelding: $1\frac{1}{2}$ —2 honnørstikk og en respektabel trumffarge på minst 6 kort.

Det beste beviset på de svake 2-åpningers suksess er imidlertid at selveste Culbertson har tatt dem med i sin Gold Book 1949!

A. ÅPNINGSMELDING 2 KLØVER

Det tør være alminnelig kjent at utgangskravåpning bare ytterst sjelden forekommer. Som regel inntreffer disse åpninger bare i forbindelse med en eller to solide langfarger. Det er lett å overbevise seg om at det i nesten alle tenkelige tilfeller kommer ut på ett om vi straks åpner (med 2) i vedkommende farge eller med 2 kløver og så senere viser farge. Er makker positiv (minst 1 honnørstikk) er det jo spørsmål om momp, og da har vi melderunder nok, og er makker negativ, svarer han 2 ruter på 2-kløveråpningen, hvoretter åpneren viser farge. Er dette spar eller hjerter, vil meldingen finne sted på akkurat samme trin som om det straks var åpnet med 2 i fargen. Er fargen ruter eller kløver, må vi riktignok opp på 3-trinnet, men da har vi til gjengjeld også 4-trekk-

nivået til disposisjon for å bringe tilpasningen nærmere på det rene. Det er nemlig krevd til utgang, så makker kan ikke passe.

I enkelte tilfelle kan vi endog vinne et verdifullt meldetempo ved å starte med 2 kløver istedetfor i vår meldbare farge:

♠ E K Kn 10 3 2	N V O S	♠ 9 8
♥ 2		♥ 6 4 3
♦ E K 10 5		♦ 8
♣ E K		♣ D Kn 8 6 4 3 2

Spillet er fra en bykamp Stockholm—Oslo i 1939. Det norske paret kom i 6 spar etter følgende meldingsforløp:

2 ♠	2 gr.
3 ♠	4 ♠
6 ♠	pass

La gå at Øst kunne meldt 4 kløver istedetfor 4 spar i annen melderunde, jeg tror sekseren i kløver ville vært temmelig vanskelig å nå for det. Men åpner vi med 2 kløver, blir det hele som fot i hose:

2 ♣	2 ♦
2 ♠	3 ♣
3 ♠	4 ♣
6 ♠	pass

B. SVAKE 2-ÅPNINGER

(Åpning på 2 ruter, 2 hjerter eller 2 spar.)

Som så klart uttrykt av dr. Stern, var det ikke for i og for seg å oppnå noen direkte fordeler på utgangssikre åpningshender at vi samlet disse i en eneste melding, 2 kløver, men først og fremst for å frigjøre de øvrige åpningsmeldinger på 2 trekk i farge for andre formål. Disse åpningsmeldinger (2 ruter, 2 hjerter og 2 spar) har «4 Aces» adoptert nøyaktig etter dr. Sterns oppskrift. Jeg har selv i min bok «Moderne Bridge» som kom ut i 1943 foreslått å innføre disse svake 2-åpninger i Vienna og har siden praktisert dem både i dette system og i Culbertsons. Det er således på basis av 6 års inngående prøvetid at jeg nå går til å anbefale disse varianter.

Vi har vel alle sett hvordan Viennaspillere har boltret seg med forhindreingsåpninger på 3 trekk i farge — til sine tider helt og fullt løsevet fra systemets norm. Og det er naturligvis ikke bare «for the sport of it» at det åpnes med 3 på K. Kn. syvende uten honnørstyrke ved siden av, men først og fremst fordi disse høyere åpningsmeldinger har vist seg å være glimrende sperremeldinger for motpartens utveksling av opplysninger.

De foran omtalte 2-åpninger i ruter, hjerter og spar, som altså nå gjennom Culbertson og 4 Aces er blitt offisielle i lovens betydning her hjemme (jfr. Halle i NBM nr. 4 for 1946), går ikke fullt så ensidig ut på å avskjære motpartens kommunikasjoner. Men fordi de er mer eksakte i deres innhold, har de til gjengjeld muligheter for å gi makker sjansen til å gripe aktivt inn.

♠ K Kn 8 7 4 2	N V O S	♠ D 9 6 3
♥ 7 3 2		♥ 8
♦ E 7 6		♦ 9 8 5 2
♣ 7		♣ 9 5 4 3

Meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
2 ♠	Dobler	4 ♠	

Det er ikke usannsynlig at Nord—Syd likevel finner frem til en melding i hjerter, men skal makkerparet gå i momp, blir det iallfall et skudd i blinde uten noen som helst støtte i de regulære slemkonvensjoner.

Et annet eksempel på de svake 2-åpningers effektivitet:

♠ 4	N V O S	♠ KD 10 9 7 5 2
♥ KD Kn 6 5 3		♥ 2
♦ 8 6 4		♦ Kn 9 3
♣ K 3 2		♣ E 9

Da spillet forekom, ble det virkelig meldt slik:

2 ♥	2 ♠
pass	

Den enkle overmelding fra 2-åpnerens makker er nemlig ikke krav, men sier bare til 2-åpneren at man har en langfarge selv (og naturligvis at åp-

nerens farge passer dårlig — ellers var det bedre å støtte denne). Når Øst melder 2 spar, vet altså Vest at hjerterfargen passer makker dårlig, og han har ingen vanskelighet med å avslutte meldingsforløpet straks. Men la Vest få:

♠ 8 6 4
♥ K D Kn 6 5 3
♦ 4
♣ K 3 2

og han vil støtte til 3 spar.

Skulle det imidlertid være makker som har den vesentlige styrke, har 2-åpningen på ingen måte skapt vanskeligheter for det videre meldingsforløp. Makker har jo nettopp gjennom 2-åpningen fått temmelig nøye rede på åpnerens styrke og fordeling.

Et eksempel:

♠ E Kn 10 6 5 3	N V O S	♠ K D
♥ 7		♥ E K 6 5
♦ D 6 5 3 2		♦ K Kn 7
♣ 10		♣ E 6 3 2

Meldinger:

2 ♠	2 gr ¹
3 ♦	4 gr. ²
5 ♦	6 ♠ ³

Ad 1): 2 grand er krav for 1. runde, og ber samtidig 2-åpneren vise en eventuell sekundærfarge.

Ad 2): Vanlig Blackwood 4-grand-konvensjon.

Ad 3): Øst vet nå at Vest minst må ha 10 kort tilsammen i spar og ruter, altså er det ingen tapere i hjerter og kløver. Mompen kan derfor høyst være avhengig av en finesse (eller øyeblikkelig stjeling) i ruter.

Det er naturligvis ikke mulig i en enkelt artikkel å gå særlig grundig inn på alle de forskjellige varianter som kan oppstå etter en 2-åpning i farge. Jeg har i det foregående i store trekk fulgt den fremstilling som

Herseth har gitt i sin siste bok *Oslo-systemet i Moderne Vienna*, men unnlater ikke å føye til at disse åpningsmeldinger for så vidt like godt lar seg innpasse i Culbertsons system.

♠ ♥ ♦ ♣

I tilslutning til Palmströms artikkel skal vi bare peke på at de svake 2-åpninger også åpner interessante perspektiver for smarte psykiske meldinger. Fra «Bridge World» henter vi følgende eksempel som viser hvorledes en av U.S.A.'s mest fremragende spillere von Zedtwitz utnytter mulighetene for psykiske meldinger etter de svake 2-åpninger. Leserne må bare være oppmerksom på at von Zedtwitz og hans makker bruker svake 2-åpninger i alle farger — altså også i kløver (i motsetning til The 4 Aces offisielle system hvor 2 kløver er krav til utgang).

von Zedtwitz

♠ 8 7
♥ K D 7 4
♦ 7 6
♣ K 10 7 4 3

Becker

♠ Kn 9 6 4
♥ 10 9 8 5
♦ K Kn 3
♣ Kn 6

Dornbusch

♠ E K 3 2
♥ E 6
♦ E D 10 9 5 4
♣ 2

Van Vleck

♠ D 10 5
♥ Kn 3 2
♦ 8 2
♣ E D 9 8 5

Syd har gitt. Øst—Vest i faresonen. Meldinger:

Syd:	Vest:	Nord:	Ost:
2 ♣	pass	2 ♠ ¹⁾	Dobl.
2 gr. ²⁾	pass	3 ♦ ³⁾	Dobl.
3 ♠ ⁴⁾	pass	4 ♣ ⁵⁾	5 ♦ ⁶⁾
pass	pass	pass	

Vi gjengir kommentarene i «Bridge World»:

1. Nord ville ha avgitt den samme meldingen om han hadde sittet med en ekte sparfarge. Derfor kan ikke motparten konstatere at det er en psykisk melding. Syd kan si pass, og ville nok også gjort det hvis motparten ikke hadde meldt. Men det er mest sannsynlig at motparten vil holde meldingene åpne.

BJØRN LARSEN

En moralpreken.

«Hørte du hvorledes han brukte kjeft på makker'n sin?» var det en som sa mens vi spaserte hjemover om kvelden og diskuterte en del av spillene. Ja, hvor skrøpelige er ikke vi mennesker, og hvor treffende er ikke den nevnte bemerkningen. Jeg behøver ikke gå lenger enn til meg selv. Særlig når jeg spiller dårlig og kanskje er litt uheldig ved siden av, har jeg lett for å bli irritert og ved første anledning får makker seg en skyllebøtte. Bare for å få luftet mitt dårlige humor og skjule mine egne feil og skrøpeligheter. Og hva blir resultatet? Makker blir også irritert og neste gang er det min tur til å ta imot. Deretter blir vi sintere og sintere, spiller dårligere og dårligere, og faller lenger og lenger ned på resultatlisten...

Slik falt tankene mine mens jeg forleden satt og studerte paret Eide-Andersen ved kortbordet. Disse to opptrer absolutt ikke på noen spesiell måte ved kortbordet, men de koser seg alltid når de spiller, og det enten det går godt eller dårlig. Noe som burde være en selvfølge, men som ikke er det. Jeg så hvorledes Eide en gang glemte å støtte makker, men da han etter spillet

gjorde oppmerksom på feilen, rykket straks Andersen ut og sa at han syntes det var en meget vanskelig meldesituasjon hvor det ene kunne være like godt som det annet. Senere en gang var det Andersens tur til å spille bort en kontrakt som kunne vært vunnet ved en morsom skvis, men humøret dalte slett ikke av den grunn.

«Du vet, jeg kunne hatt god lyst til å ta deg litt fordi du ikke støttet meg i spar den gangen», sa Andersen med et smil mens de ruslet hjemover og pratet om dagens strabaser. «Enn du da, som ikke klarer en «enkel» skvis», erter Eide. Det spillet vil jeg gjerne se på, sa Andersen og det er vi hjertens enige i. Det var nemlig et morsomt spill:

♠ Kn 6	♠ 7 4 2		♠ K D 9 5 3
♥ 9 8 5 3	♥ E D	N V S O	♥ K 7 6 2
♦ 10 4 3	♦ 9 8 7		♦ K 6
♣ 10 8 6 2	♣ E 9 7 5 4		♣ K 3
	♥ E 10 8		
	♥ Kn 10 4		
	♦ E D Kn 5 2		
	♣ D Kn		

2. Dette er en melding som kun avgis fordi Øst doblet.

3. Denne meldingen kan også være ærlig ifall Nord skulle sitte med en 2-seter i spar og ruter. Syd har full anledning til å si pass hvis Øst passer, men Nord, som er overbevist om at motparten har utgang i faresonen har intet imot å spille en udoblet 3-trekkskontrakt.

4. Syd prefererer (ifall makkers meldinger er ekte).

5. Nå toner Nord flagg og Øst er klar over at Nord's tidligere meldinger er bloff, basert på sterk støtte til makkers kløverfarge.

6. Men nå er meldingene kommet

så høyt at Øst ikke lenger kan driste seg til å melde spar i i det håp at makker har støtte til denne fargen.

5 ruter ble 1 bet fordi spilleren må miste 1 stikk i spar, hjerter og kløver. 4 spar vinnes derimot mot ethvert motspill. 4 kløver doblet vil ikke kunne gi mer enn 300 i betar og er derfor vunnet spill i forhold til 4 spar.

Som man ser boltrer storspillerne seg med psykiske meldinger etter svake 2-åpninger. Etter vår oppfatning burde von Zedtwitz kanskje sagt pass til 3 spar (jfr. resonnementet under punkt 3) for først etter doubling å flykte til 4 kløver. Etter at Syd har preferert til spar er det imidlertid praktisk talt umulig for Øst å havne i 4 spar.

Øst: Syd: Vest: Nord:
 1 ♠ dobl. pass 3 ♣
 pass 3 gr. pass rundt

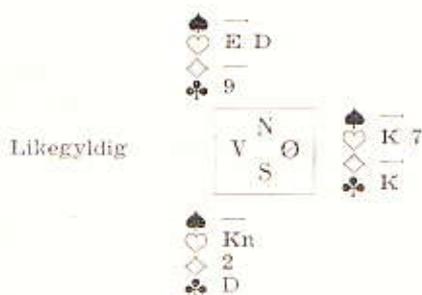
Vest startet med ♠ Kn og Syd gikk bet. Øst kom nemlig inn på ♣ K og fikk dertil fire sparstikk.

Med ♠ Kn i utspill er det bare én spillemåte som fører fram. La oss først være enige om at Øst med sin åpning er markert med alle fire kongene og at utspillet forteller at han også har ♠ D.

Det første Syd skal gjøre er å lasjere på ♠ Kn i håp om at Vest ikke har fler, men da Vest fortsetter farven stikker Syd med ♠ E. (Hvis Vest ikke fortsetter med ♠ har Syd lett spill idet han da har tempo til å gå innom ♥ K eller ♣ K mens han ennå har ♠ E i behold.) Men Vest fortsatte altså med ♠ som Syd stikker med E, og det er nå bare en eneste farve Syd kan spille hvis ikke Øst skal få et ekstrastikk.

Denne ene fargen er ♠!

Selvfølgerlig tar Øst sine sparstikk, Syd legger to hjertere og Nord to kløvere. Men nå har Øst et kultent tilbakespill. Han kan ikke spille hverken ♣ eller ♠ og det beste han kan gjøre er å trekke en liten ♦. Syd tar finesen, spiller ♣ til E og tar for sikkerhets skyld ruterfinessen en gang til. Nå følger resten av ruterne og før den siste spilles er stillingen:

Når Syd nå spiller sin siste ♦ er Øst skviset. Nord må enten få to hjerterstikk eller Syd for ♣ D. Men Eide tok vel litt hardt i da han kalte det en «enkel» skvis. Det er nå først innspill og deretter Vienna Coup.

Neste turneringskveld møtte makker og jeg frem med en rekke gode forsetter. Vi skulle i hvert fall ikke bruke munn på hverandre. Dessuten skulle vi den kvelden spille mot to ordentlige hissigpropper, og da kunne det være av interesse å høre hvorledes dette munnhoggeriet tok seg ut. «Hvis du vil være helt sikker på å vinne over dette paret», var det en som hvisket meg i øret før vi begynte, «så skal du forsøke å holde med ham som har urett!» når krangleet begynner. Da blir de begge helt røde i toppen og har ikke en sjanse til å spille godt resten av den kvelden.»

Og allerede i første spill ble denne kampen avgjort. Spillet så nemlig slik ut, og vi var Nord-Syd:

Vest startet med ♣ 9 og Øst fikk stikket for D. Øst likte ikke trumfsituasjonen og han returnerte derfor ♠ 2 som Syd stakk. Han valgte å vinne spillet ved eliminasjon og spilte derfor tre ganger ♥ som han trumfet på egen hånd. Deretter inn på ♣ E og siste ♥ ble tatt med trumf. Nå fulgte ♦ som Vest måtte stikke med E og han hadde bare ♦ å fortsette med. Det ble til dobbeltrenons som Nord trumfet mens Syd kastet kløvertaperen. Dermed kunne resten legges opp, og det var startsignalet til den første feiden mellom Øst og Vest.

— Hadde du hatt litt omløp i hodet, — buldret Vest til makkeren sin, — så hadde vi betet denne kontrakten. Det er klart du skulle returnert ♦ da du

♠♥♣♦♠♥ Kock - Werner vant. ♠♥♣♦♠♥

Bridgeklubben St. Erik, Stockholm, som blant sine medlemmer teller en flerhet av de svenske elitespillere, arrangerte 5. og 6. november en kombinert par- og lagturnering med deltagelse av 48 par. Til konkurransen hadde klubben generøst innbudt deltagere fra Kjøbenhavn, Helsingfors og Oslo. Fra Oslo reiste Sinsenspillerne G. Haugen, J. Magnussen, O. Eide og E. Andresen.

Turneringen omfattet 94 spill. Et stort barometer som ble ajourført etter hvert annet spill, viste til stadighet hvordan samtlige par lå an. Turneringsformen medfører et betydelig arbeidspress, og forutsetter en fyldig og dreven funksjonærstab. Den byr til gjengjeld på hektisk spenning for såvel deltagere som publikum fra første til siste spill, og jeg føler meg overbevist om at den klubb som ville ta initiativet til den første barometerturnering i Oslo ville notere seg for en sikker suksess.

kom inn på ♣ D så hadde jeg spilt enda en ♣ og ødelagt Syds eliminasjon. — Ja, makker og jeg sa fra at vi syntes det var dårlig spilt av Øst, men da ble det plutselig liv i han også:

— Hva er du for en dære til å prate, — fikk hans makker høre, det er vel ingen kunst å klare denne meldingen med det motspillet som du kommer med. Den andre kløveren stikker Nord med E og så spilles syv ganger trumf. Du kunne ikke tenke deg at jeg da ble skviset i ♣ og ♥? — Jo vi måtte være enige i det, og nå hadde Øst riktig fått vann på mølla: — Det var nok du som hadde et dårlig utspill, — fortsatte han til makkeren sin, — hvis nemlig du spiller ut ♦ E og skifter til ♥ D så blir det ikke noe av den skvisen. Syd må nemlig gi bort et kløverstikk for å komme frem til den riktige sluttstillingen og da spiller jeg nok en ♥ og tar ut Nord's innkomst. Så, du burde ikke bruke kjeft når du bor i glasshus, — kom det hoverende til slutt.

Resultatet av parturneringen ble:

1. Koch—Werner	2557 poeng
2. Haugen—Magnussen, Sinsen	2485 >
3. Anulff—Friberg	2463 >
4. Schubert—Kruise Hansen, Kjøbenhavn	2425 >
5. Fant—Neumann	2405 >
6. Hedstrom—Hallberg	2402 >
7. Janssen—Wilner	2399 >
8. Eide—Andersen, Sinsen	2363 >
9. Brown—Lindholm	2336 >
10. Almquist—Wolff	2330 >

I lagturneringen ble resultatet:

1. Sinsen E. K.	4848 poeng
2. Stockholm B. S.	4735 >
3. St. Erik II	4654 >
4. Stockholm B. K.	4652 >

De seiersvante favoritter, Kock — Werner lå svært lenge i beskjedne posisjon. I innspurten tok de imidlertid fram det spill som forlenget har kvalifisert paret til titlen Nordens beste

Makker og jeg fikk ikke tid til å holde med hverken den ene eller den andre, for nå reiste Vest seg opp fra stolen helt rød i ansiktet: — Jeg har aldri hørt maken til sludder, — brølte han. — Enhver spiller klarer vel denne meldingen hvis jeg starter med ♦ E og skifter til ♥ D. Da spiller Syd tre ganger ♥ og trumfer med en honnør. Nord spilles inn på ♠ ni og trekker den siste hjerteren som Syd igjen trumfer med en honnør. Deretter inn hos Nord på ♠ syv og nå spilles liten ♣. Hvor mange kløverstikk får du da? — kom det med et hånlig flir til Vest. — Du stikker vel med ♣ D, men enten må du fortsette med ♥ til dobbeltrenons eller du må spille ♣ fra K, 10, 7 når Syd har Kn, 6 og Nord E, 8. —

Resten av samtalen er ikke egnet for gjengivelse, men vi hadde det gående resten av kvelden og vant en overveldende seier.

Det var alt, og moralen blir: *Bruk ikke kjeft!*

parturneringsspillere, og kunne føye nok en triumf til sine mange tidligere.

Beskjedne Einar Werner var den første til å framholde den fordel de hadde i å spille på hjemmebane med kjennskap til samtlige svenske pars spillemåte og kvalifikasjoner, men ikke desto mindre viste parets fryktingytende finish at de var de avgjort beste og meget fortjente vinnere.

Einar Werners sikre blikk for de foreliggende muligheter kom fram i følgende spill:

<p>♠ K 10 ♥ E 10 7 6 ♦ E 5 4 ♣ K 8 6 4</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		<p>♠ Kn 9 7 6 4 ♥ Kn 4 ♦ 7 6 3 ♣ Kn 5 2</p>	<p>♠ D 8 3 ♥ 9 8 3 ♦ K 10 9 8 2 ♣ E 10</p>
	N											
V		O										
	S											

Etter kløveråpning hos Vest og sparmelding hos Øst satt Werner som Syd med den oppgave å skulle spille hjem sin kontrakt i 5 ruter. Utspillet var ♠ Ess, etterfulgt av ♠ 5. Werner fortsatte med ♦ Ess, ♦ K og ♦ 10, hvorpå Vest kastet ♠ 2. På ♠ Dame måtte Vest av med en hjerter og da fjerde runde trumf ble spilt, var han ferdig. Han valgte å kaste en hjerter, og Werner kunne notede sine 600 på blokken etter å ha gitt bort et hjerterstikk.

Haugen og Magnussen åpnet også svakt, men klarte etter vellykkete serier mot slutten av første spilledag å presse seg opp på lederplassen. Andre dagen falt de til å begynne med sterkt av, men kom igjen og endte på en meget hederlig 2. plass.

Vår gode venn Lilliehöök spilte denne gang sammen med sin lagkamerat fra årets Nordiske mesterskap, Elis Bromé. Paret led under det handicap aldri før å ha spilt sammen og nådde ikke opp denne gang. At Lilliehöök forstår kunsten å lure til seg det i en parturnering så betydningsfulle ekstrastikk, fikk han vist i følgende spill:

<p>♠ Kn 7 5 ♥ D 7 4 2 ♦ E Kn 3 2 ♣ 9 8</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		<p>♥ 10 6 2 ♠ K 6 5 ♦ K 9 7 ♣ D 7 3 2</p>	<p>♠ E 4 3 ♥ Kn 10 9 8 ♦ D 6 5 ♣ E K 5</p>
	N											
V		O										
	S											

Lilliehöök (Syd) åpnet med 1 ♥ og endte i den hardmeldte kontrakt 3 grand. Vest åpnet med ♣ 9 og bordets 10er beholdt stikket. Syd spilte seg hjem på ♣ konge og fortsatte med ♥ knekt som fikk løpe da Vest ikke dekket. Øst hadde liten lyst til å stikke og dermed godspille Syds mulige gode åpningsfarge og satt over.

Med rundsits i ♠ (kløverne trodde han ikke på) hadde Lilliehöök nå 9 stikk, men det 10.?

Uten å nøle fortsatte han kaldt med ♦ dame. Vest koset seg rimelig nok i den grad ved tanken på neste ruterunde at han neppe overveiet spørsmålet om å stikke, og også Øst fant av en eller annen grunn ut at tiden ennå ikke var inne til å ta stikk. Det gjorde imidlertid Lilliehöök som øyeblikkelig rasket sammen sine 4 trekk. Ren topp.

Et annet Lilliehöökspill:

<p>♠ 7 4 ♥ D 7 6 3 ♦ E 8 7 ♣ 7 6 5 2</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		<p>♠ E 2 ♥ E K 9 8 4 ♦ K 5 3 ♣ K 8 4</p>	<p>♠ K D 9 8 ♥ 5 2 ♦ D 9 6 2 ♣ D Kn 9</p>
	N											
V		O										
	S											

Lilliehöök var som Nord atter endt i 3 grand og ♦ 2 kom ut. Vest stakk med esset og spilleren la kongen. Etter ytterligere to ruterrunder kom han inn på bordet, tok hjerterfinessen og spilte fargen til bunds. Øst kom i vanskeligheter og måtte holde K, D i spar og D, Kn i kløver. Lilliehöök slo sparesset,

puttet Øst inn på kongen og fikk på denne måte alle tre kløverstikkene.

O Eide fikk anledning til å vise sine kunnskaper i skvisteknikken i følgende spill:

♠ E 7 4 3		♠ 6 5									
♥ K 7 3		♥ D 9 8 6									
♦ E Kn 2		♦ D 9 6 5 3									
♣ D 9 6		♣ 7 5									
♠ D 10 9 8	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		♠ K Kn 2
	N										
V		O									
	S										
♥ 10 5		♥ E Kn 4 2									
♦ K 10 4		♦ 8 7									
♣ 10 8 3 2		♣ E K Kn 4									

I sin 3 grand på Syds plass fikk han i utspill ♠ 10 som løp til knekten på egen hånd. Han fortsatte med hjerter til kongen og tok derpå en vellykket hjerterfinesse. I fjerde stikk trakk han ♦ 8 og bordets knekt ble stukket med damen hos Øst. Hjerterreturen ble tatt med esset, ♠ ess og konge innkassert, og etter tre kløverrunder var stillingen:

♠ 7		♠ —									
♥ —		♥ D —									
♦ E 2		♦ 9 6									
♣ —		♣ —									
♠ D	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		♠ —
	N										
V		O									
	S										
♥ —		♥ —									
♦ K 10		♦ —									
♣ —		♣ —									
♠ —		♠ —									
♥ 4		♥ —									
♦ 7		♦ —									
♣ Kn		♣ —									

Kløverknekten skviset såvel Øst som Vest og bordets rutere ga de to siste stikk.

Arrangementet var som vanlig i Sverige knirkefritt. Resultatene av hver runde forelå kvikt og spillerne kunne selv umiddelbart etter kontrollere den score de hadde oppnådd i hvert spill.

Jeg vil benytte denne anledning til å berømme arrangørene for den helt igjennom strålende og kameratslige måte de opptådte på som vertskap, og det skal ikke være til forkleinelse for noen at jeg her på vegne av de norske spillere

retter en særlig takk til lune og sympatiske Elis Bromé. Fra vårt tog trillet inn på stasjonen og til det rullet ut igjen, var uoppstiltelige Bromé hele tiden i aktivitet for å skape den rette kontakt, og han gjorde alt for at vi riktig skulle stortrives. Hvilket vi også i høyeste grad gjorde! Hjertelig takk!

På den hyggelige tilstelning etter turneringen var det meget celebret bridgefolk til stede, og det er vel overflødig å fortelle at samtalene hadde lett for å dreie seg om den felles hobby.

Humørfylte Jan Wohlin, som ikke deltok i konkurransen, hadde alvorlige bekymringer i anledning dette spill:

♠ Kn 6 4		♠ —									
♥ E 3		♥ —									
♦ E K 10 6 2		♦ —									
♣ E Kn 5		♣ —									
♠ E K D 10 9 8 3 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		♠ —
	N										
V		O									
	S										
♥ D 8 6 5 2		♥ —									
♦ —		♦ —									
♣ —		♣ —									

Kontrakten er 7 spar. Utspill ♣ 9. Ser De hvordan kontrakten vinnes, når jeg betror Dem at Øst sitter med bl. a. Hjerterkongen gardert, D, Kn, x, x, x i ♦ og K, D, x i ♣?

Den utspilte kløver stikkes med esset, hvorpå spilleren tar seks runder med trumf. Stillingen er da:

♠ —		♠ —									
♥ E 3		♥ K x									
♦ E K 10		♦ D Kn 9									
♣ Kn		♣ K									
♠ 9 8	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		♠ —
	N										
V		O									
	S										
♥ D 8 6 5		♥ —									
♦ —		♦ —									
♣ —		♣ —									

På neste trumf legger Nord ♥ 3 og Vest er skviset sonder og sammen. Selve spillet voldt ikke Wohlin noen vanskeligheter, men det som plaget ham

var hvor denne skvisen rent systematisk hørte hjemme.

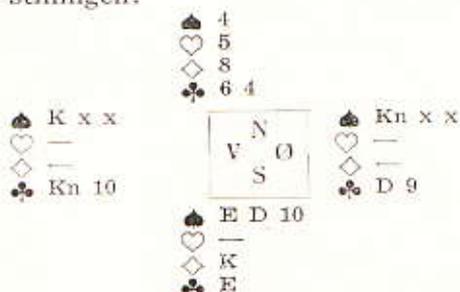
Noen ren trumfskvis foreligger ikke. Det karakteristiske ved en trumfskvis er at den gjenværende trumf alt etter motpartens påkast benyttes enten til å godspille et kort på ene hånd eller tjener som inkomstmiddel til den annen hånd. Muligens er det allikevel riktig å si at vi har for oss en spesiell art av trumfskvisen hvor den gjenværende trumfs funksjon er begrenset til å tjene som inkomstkort.

Et annet spill som kom fram var også så interessant at det fortjener å komme på trykk:

Syd spiller 7 hjerter og kløverdamen kommer ut. Hvorledes skal kortene føres når Vest har sparkongen og Øst sparknekt.

Den utspilte kløver stikkes med kongen. Derpå følger 6 omganger med trumf. Syd legger siste gang en kløver. Når så Syd spilles inn på ruterettet, er stillingen:

Ruterkongen skviser såvel Vest som Øst. Legger begge to kløver godspilles et kløverstikk hos Nord, og såfremt en av dem saker spar, vil alltid et ekstra sparstikk kunne godspilles hos Syd. To sidig trumfskvis.

I Norge har vi framstående spillere som åpent framholder at de spiller og melder ens enten de deltar i par- eller lagturneringer. Personlig har jeg en helt annen oppfatning uten at jeg i denne artikkel skal komme med noen nærmere begrunnelse.

Det skal imidlertid innrømmes at de beregningsmåter vi har benyttet og benytter i Norge minsker forskjellen mellom spillemåtene i de to turneringsformer. I mange år spilte vi våre lagmatcher etter Osloberegningen som krevde at spillet nærsagt alltid måtte legges an på maksimum av stikk. På den annen side har vi gjennom reduksjonen av trekkverdien for det fjerde trekk i meldte grandkontrakter sjaltet ut det hasardiøse jag etter «grandtopper».

I Sverige er derimot forskjellen meget stor. I sine lagmatcher er svenskene oppflasket med Wienerskalaen som premierer det sikre spill, og i parturneringene følger de den internasjonale beregning hvoretter meldte utgangskontrakter i grand teller mer enn i edel farge hvor trekkantallet er det samme.

Det er vel også et spørsmål om det ikke kan være grunn for oss her hjemme til å gå tilbake til den internasjonalt gjengse beregning. Da internasjonale parturneringer er så sjeldne, spiller ikke spørsmålet den rolle som det gjorde for beregningen av lagmatchene, men det er iallfall på det rene at de vanskeligste vurderingsspmål min makker og jeg sto overfor i turneringen nettopp var hvorvidt det i en utgangskontrakt var like mange trekk i grand som i edel farge. Når vi fant denne vurdering så vanskelig, er grunnen sikkert den at vi i våre hjemlige turneringer aldri har hatt behov for å ofre dette problem noen oppmerksomhet.

Eilif Andersen.

Oslo og Sor-Trøndelag 158 — 105

Referat med morsomme spill kommer i neste nummer.

„Fra aktuell bridge“

Hvilken variant vinner?

Av Tormod Gjestland jr.

Etter en bedre middag på Hösbjör under finalekampene i N.M. for par var jeg lettsindig nok til å love redaktøren av dette magasin noen bidrag til bladet i form av analyser av interessante spill. Nedenstående produkt er det første forsøk på å innfri dette løfte.

Blant de 180 spillene som ble spilt i finalen i N.M. for par var det særlig ett som jeg bet meg merke i:

♠ K 7 4	N O V S	♠ 5 2
♥ Kn 9 6		♥ E K D 5 4
♦ D 6 5		♦ 10 9 8 7
♣ Kn 10 7 5		♣ 9 4
♠ E D Kn 9 3		♠ E D Kn 9 3
♥ 3		♥ 3
♦ Kn 4 2		♦ Kn 4 2
♣ E K 6 2		♣ E K 6 2

Øst gir N.-S. i sonen.

For ordens skyld gjør jeg oppmerksom på at spillet er dreiet 90 grader mot urviseren. Det blir alltid litt oversiktligere når Syd er spiller.

Ved samtlige 8 bord var kontrakten 4 ♠ hos Syd. Norgesmesteren E. Bøe fikk 5 trekk, 4 par fikk 4 trekk, og 3 par gikk bet.

Bøe fikk hjerter ut og hjerter tilbake som han trumfet. Han spilte seg så inn på ♣ D og trakk trumf 10 som fikk løpe. Vest tok kongen og spilte mer hjerter. Syd tok trumf, trumfet en gang til, gikk inn på bordet på ruter og spilte blindemanns fjerde hjerter til sin siste trumf, altså reverse dummy. Vest skulle nå kaste et kort, og da han ikke ville skille seg av med sin siste trumf og heller ikke ville kaste kløver,

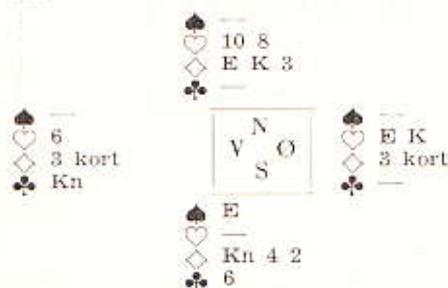
la han ruter, men dermed fikk Syd 5 trekk, idet ♦ kn ble god. Legger Vest trumf på den fjerde hjerteren, som han skal gjøre, blir Syd holdt nede på 4 trekk.

Spillet kan også vinnes på en annen måte: Hvis Vest bruker trumf konge i første trumfstikk, kan spilleren, når han kommer inn, trumfe en gang til, og så gå på kløver. Sitter fargen 3-3, er alt i orden, og i motsatt fall har han den sjansen at den som er lengst i kløver også har den siste trumfen. Det siste inntreffer her. Flere av dem som fikk 4 trekk spilte slik.

Som nevnt var det 3 spillere som gikk bet. Det er antagelig gått for seg på den måten at spilleren har trukket ♠ 10 fra bordet og latt den gå. Beste motspill er nå utvilsomt ikke å bruke kongen. Spilleren har så forsøkt trumf-finessen en gang til. Denne gangen har Vest stukket og returnert trumf. Det ser ut som dette motspill betet kontrakten, idet Syd tilsynelatende må miste stikk både i ruter og kløver, men spillet kan fremdeles vinnes. Syd forsøker først kløverne som viser seg å sitte skjevt, men nå begynner motpartens fordeling å bli klar. Vest har vist 3 trumfer og 4 kløver. Hvis Øst har fått meldt 2 ♥ i annen melderunde, (det ble gjort ved 3 bord, idet Nord svarte 2 ♦ eller 2 ♣ på Syds sparåpning), må Vest kunne plasseres på ♥ Kn, x x og Øst på ♥ E, K, D, x, x. Øst har neppe E, K, D, sjette, da han vel i så fall hadde åpnet. Motpartens fordeling har da vært:

♠ K x x	N O V S	♠ x x
♥ Kn x x		♥ E K D x x
♦ 3 kort		♦ 4 kort
♣ Kn 10 x x		♣ x x

Situasjonen når det er 5 kort igjen er:

Syd skal ha 4 av de 5 siste stikkene. Det store spørsmål er nå: hvem har ♦ D? Har Vest den, vinnes spillet på følgende måte: Syd spiller først en ruter til esset og hjerter tilbake til trumf. Så fortsetter han med kløver. Vest kommer inn og må spille ruter til saksen.

Har Øst ♦ D, må Syd først spille trumf ess og kaste en hjerter hos Nord. Øst kaster også hjerter. Så spilles ruter til Nord, hvoretter Øst spilles inn på hjerter. Syd kaster kløver og får deretter oppspill til rutersaksen.

Syd må altså gjette seg til plasseringen av ♦ D. Da Øst ikke har åpnet, er det vel rimeligst å anta at den sitter hos Vest, men spilleren kan vel neppe bebreides om han plasserer den hos Øst og går bet.

Det ser ut som om spillet også kan vinnes ved en trumfskvis mot Øst, hvis denne skulle ha ♦ D, ved at Syd i den ovenfor skisserte sluttposisjon spiller sin tapende kløver og legger en ruter hos Nord. Det går imidlertid ikke. Øst kaster ruter og Vest spiller hjerter etter stikket for ♣ Kn. Derved fratras Syd sin trumfinkomst på et for tidlig tidspunkt.

«Ordet fritt»

Herr redaktør!

I anledning kretsstyrets uttagning til B-elite i år, må det være meg tillatt å protestere her i Deres ærede avis. Har kretsstyret alt glemt at jeg i årets kretsmesterskap for par ble sammenlagt en god nr. 1. — En turnering der gikk over 8 aftener — med 4 selvstendige finaler. — 1. finaleplassering nr. 1

— 2. finale nr. 2 — 3. finale nr. 1 og 4. og siste nr. 3. Tilsammen 7 poeng. Et resultat som er turneringens beste.

Min klubb protesterte også — og jeg talte med 3 av kretsstyrets medlemmer og alle lovet å ta seg av saken, idet jeg kunne fortelle at det ble forfall. Til unnskyldning sa den ene av styret til meg at jeg rett og slett var glemt og han var helt enig med meg og gjentok at dette er justismord.

Vel — nå er kampen begynt og jeg skal ikke her be for min syke mor, men vil be kretsstyret for fremtiden ikke glemmer et resultat av året som mitt. Det er meget beklagelig, hverken mer eller mindre. Hva er B-elite vis a vis mesterskapet? Jeg skal med glede gi svaret — den er et stort null. Og at jeg ble en god nr. 1 i siste B-elite og nr. 11 i siste A-elite jeg deltok i skal heller ikke gjøre min protest svakere.

Ærbødigst

Sigurd Nore.

Ovenstående er forelagt formannen i Oslo Bridgekrets, Jørgen Elvig, som uttaler:

Kretsstyret var og er fullt klar over alle resultater som er oppnådd i offisielle turneringer i de senere år.

Kretsstyret er også fullt klar over at *parret Sigurd Nore — Jens Magnussen* på grunn av sin gode innsats og sin gode plassering i årets kretsmesterskap for par var sterk aspirant til Eliteturneringen. Herr Nore ble imidlertid stående alene, da hans makker Jens Magnussen allerede fra før hadde plass i turneringen og ønsket å fortsette med sin faste makker.

Kretsstyret fant ikke i nærværende tilfelle grunn til å sette herr Nore sammen med en fremmed makker til foretrengsel for et samspilt par, så meget mere som herr Nore ikke har andre resultater å peke på enn det han har oppnådd med herr Magnussen.

Herr Nores «anførsler» om sine samtaler med enkelte av kretsstyrets medlemmer finner man ikke grunn til å komme nærmere inn på.

DANSK BRIDGE

Danske kr. 7.— pr. år.

Redaktør: LEO PEDERSEN

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

LEIF FALCK-PEDERSEN

Oppgave nr. 41.

Ingen i faresonen. Meldingene har gått:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	pass	pass	1 ♣
pass	1 ♠	2 ♦	dobl.
pass	?		

Syd har følgende kort:

♠ E 9 8 6 5 3
♥ D 10 9 7 5 3
♦ —
♣ 5

Hva skal han melde?

Oppgave nr. 42.

Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	pass	pass	1 ♣
pass	1 ♥	pass	1 gr.
pass	?		

Hva skal Syd melde når han har:

♠ E D 6 5
♥ E 9 7 3
♦ 10 5 2
♣ 9 6

Oppgave nr. 43.

Med alle i faresonen har meldingene gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♥	pass	pass	dobl.
2 ♣	pass	2 ♦	dobl.
2 ♥	2 ♠	pass	3 ♥ ?
pass	3 ♠	pass	4 ♥ ?
pass	5 ♥	pass	6 ♠
pass	pass	pass	

Kortene:

♠ E K D 10	<table border="1"> <tr><td>V</td><td>N</td></tr> <tr><td>S</td><td>O</td></tr> </table>	V	N	S	O	♠ Kn 8 7 5 4
V		N				
S		O				
♥ D 10 5 4		♥ 3				
♦ E K D	♦ 10 7 2					
♣ E K	♣ 10 7 4 2					

Syd spilte ut hjerter 7. Bordet la hjerter 5 og Nord hjerter 8. Nord fortsatte med hj. K.

1) Kan Øst vinne spillet hvis Syd har nieren tredje i spar? (Nord har da single spar.) 2) Hvordan skal Øst spille?

Oppgave nr. 44.

Ingen i faresonen og meldingene gikk:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	pass	2 ♣	dobl.
3 ♣	3 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Nord spilte ut kløver K og kortene er:

♠ E K 7 3
♥ 10 7 3
♦ K D Kn 8 4
♣ 9

V	N
S	O

♠ 10 5 2
♥ E K 8
♦ 9
♣ E 8 7 6 5 4

Hvordan bør motspillet utvikle seg?

Løsning på oppgave nr. 25.

Alle i faresonen. Meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	dobl.	1 ♠	1 gr.
pass	?		

Hva skal Øst nå melde når han har:

♠ 7 5 4 2 ♥ E K 6 ♦ E 6 5 ♣ E 7 3

Pass: 5 poeng. 2 grand: 2 poeng.

Øst har riktignok 4 HS, men det er heller ikke mer enn 4 stikk. Han kan ikke vente at Vest skal ha de øvrige 5 stikk som skal til for å få utgang i grand. Helt utelukket er det dog ikke, så 2 grandmelderen får 2 poeng. 2 spar er en dårlig melding. Vest kan ikke ha noen særlig lengde i spar. Da ville han ha doblet 1 spar i stedet for å melde 1 grand.

Løsning på oppgave nr. 26.

Alle i faresonen. Nord åpner i første hånd med en kløver. De sitter Øst og har:

♠ D 7 4 3 ♥ E D 10 7 6 3 ♦ K D ♣ D

Hva melder De?

Dobler: 5 poeng. 1 hjerter: 2 poeng.

Etter en opplysende dobling har vi den sjanse at makker melder spar. Han trenger jo ikke ha annet enn K Kn fjerde i spar for at utgang skal være innen rekkevidde, og han tør nok ikke melde hvis vi ikke dobler. Nå kan det innvendes at vi jo like gjerne kan melde spar først selv. Da går det jo like bra hvis makker har sparstotte. Men nå er det jo langt fra sikkert at makker har sparstotte. Han kan f. eks. ha double spar og double hjerter, og motparten melder kanskje 1 grand på sparmeldingen. Vi synes vel vi må forsøke 2 hjerter, og makker vil preferere til 2 spar. Da liker vi oss ikke fullt så bra.

1 hjerter er en all right melding, men er noe i tammeste laget, bortsett fra at sjansene til at vi skal havne i en gunstig sparkontrakt er adskillig mindre enn når vi dobler. 2 hj.

har vi ikke nok til hverken av honnøstikk eller spillestikk.

Noen mener da at 3 hjerter må være en melding som gir et bra bilde av kortene, siden den kan avgis på svakere kort enn det kreves til en 2 hjerter-melding. Det kreves likevel at vi aldri skal risikere mer enn 2 betér i sonen ved en defensiv melding. På 3 hjerter kan vi gå både 3 og 4 betér uten at motparten behøver å ha kort til utgang. Noe stort verre kan vi altså ikke finne på.

Løsning på oppgave nr. 27.

Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♠	2 ♥	2 ♠	pass
4 ♠!	pass	pass	pass

♠ D 10 5	N V Ø S	♠ E Kn 9 6 4 2
♥ E 5 4 2		♥ 10 9
♦ D 8 5		♦ K 9 3
♣ 9 7 5		♣ K 4

Nå har De vært ute og meldt for hardt igjen, men det er jo ikke helt utenkelig at De spiller hjem kontrakten. Hvordan spiller De etter at De har fått utspilt kl. D fra Syd som Nord stikker med esset og skifter til hj. D?

Første poeng er å ta hjerter ess med det samme. Det er meget mulig at Syd har 6 hjerter og da vil det bli bet straks ved ruter ess og hjerterstjeling. Etter å ha tatt for hjerter ess kommer neste poeng, nemlig spar-behandlingen. Man må ha en troskyldig tillit til skjebnens bistand hvis man spiller spar ess og venter at kongen skal falle. Jeg tror ikke sjansen for et alminnelig menneske er stort over 10% i dette tilfellet. Derimot tror jeg trygt vi kan si at sjansen for en heldig spar-finesse gjennom Nord er minst 50%. Det er jo sannsynlig at Nord har flere kort i spar enn Syd hvis de ikke har 2 hver, og jo flere spar han har, jo mer sannsynlig er det at kongen er blart dem. Det er kanskje noen som mener at Nord ikke kan ha spar konge, da han i så fall ville ha meldt noe. Det er imidlertid et dårlig utgangspunkt, for det ville tross alt være temmelig friskt å melde på 3-trinnet i sonen med f. eks.

♠ K x x ♥ D x x x x ♦ E x x x x ♣ — eller med

♠ K x x ♥ D x ♦ x x x x ♣ E x x x
 Altså: 0 poeng for å lasjere første hjerter-spill eller for å toppe trumffargen.

Etter å ha tatt ut motpartens trumf, spiller vi ikke på at Syd har ruter ess annet. Det blir i så fall også 0 poeng.

Beste spillemåte er heller ikke å spille hjerter på dette tidspunkt, skjont de løsere som har gjort det og fått i stand skvisen siden får også 5 poeng.

Det er langt større sjanse til en eventuell pseudoskvis (hvis Syd ikke har kl. 10) når

vi med det samme fortsetter å trumfe til vi bare har en igjen. Syd kan ikke holde 2 hjertere, ruter ess tredje og kløver knekt annen på en gang. Holder han bare 1 hjerter, spiller vi hjerter og bordet får en hjerter god med inntak på ruter dame. Kaster Syd kløver spilles kløver konge, og hvis Syd hadde både

Kn 10 i kløver, blir kløver 9 god med inntak på ruter dame. Hvis Syd ikke har kløver 10 og kaster kløver, finnes det enda en sjanse. Vi kaster da hjerter fra bordet så snart som mulig, spiller kløver konge og siste trumf, så både bordet og hånden har igjen 3 ruter og en hjerter. Sjansen er at Syd holder det samme. Vi spiller ruter til damen og setter så Syd inn på hjerter så vi også får for ruter konge.

Da spillet forekom (i Norgesmesterskapsfinalen i år) ble spillet vunnet ved pseudoskvis, da Syd ikke hadde kløver 10.

Nå må vi ikke se bort fra at Syd opprinnelig kunne ha hatt ruter ess annen så s'visen er unødvendig. Vi taper imidlertid ikke noe på å legge an på skvis da heller, siden det vil avsløre seg automatisk at han må ha bare 2 ruter. Det skal mye til at han kan greie å bløffe med avkastene.

De løsere som mener det blir noen skvis ved å trumfe helt tilbunns får ikke poeng. Syd kan da holde ruter ess og 2 hjertere.

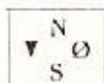
Løsning på oppgave nr. 28.

Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	pass	1 ♥	dobl.
1 ♠	pass	2 ♠	3 ♣
4 ♠	pass	pass	pass

Kortene:

♠ D 7 4 3	♠ K
♥ E 9 8 4	♥ K D 3
♦ D 5 2	♦ E 10 6
♣ E D	♣ K Kn 10 8 6 5

De 5 første stikkene har gått slik:

	Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1.	♣ 9	♣ D	♣ K	♣ 3
2.	♣ 4	♣ E	♣ Kn	♣ 7
3.	♠ 5	♠ 3	♠ K	♠ E
4.	♠ Kn	♠ D	♠ 5	♠ 2
5.	♥ 5	♥ 4	♥ D	♥ 2

Hva skal Øst nå spille. Det kort som spilles nevnes først i besvarelsen (hvis løseren vil gi en begrunnelse eller en analyse, hvilket ikke er nødvendig).

Hjerter konge: 5 poeng. Ruter 6: 2 poeng. Syd har 6 spar og har vist 2 kløvere. Øst—Vest må få stikk på 3 røde kort for å bte kontrakten. Syd må etter meldingene

Herr Edv. Kvisvik
Boks 134
Asker

plaseres med ruter konge, da han ikke kan ha noe annet som gir såpass som $\frac{1}{2}$ HS utenom trumffargen. Det er da betesjanse i 2 tilfelle, nemlig ved å spille hjerter konge tilbake når Syd har hjerter Kn x og ruter K x x eller ved å spille ruter 6 tilbake når Syd har hjerter Kn x x og ruter K x. Det siste alternativ er langt mindre sannsynlig, da det ville ha vært mer naturlig (og riktig) av Syd å spille ruter konge før han spilte hjerter.

Løsning på oppgave nr. 29.

Alle i farenonen. Meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♣	dobl.	redobl.	pass
1 ♠	?		

Hva vil De nå melde på Syds kort, som er:

♠ D 7 4 3 ♥ E D 10 7 6 3 ♦ K D ♣ D

Pass: 5 poeng. Alle andre meldinger: 0 poeng.

Etter Vests redobling må vi regne med en blank makker, så vi har lite å tjene på, men meget å risikere med en melding.

Resultatet av junikonkurransen.

1. pr.: Sigurd T. Johnsen, Tonsberg.

2. pr.: Ernst Frantzen, Tyssedal.

Premievinnerne fikk 20 poeng.

17 poeng: Finn Jordfall, Asker. Harald Lund, Lilleaker.

16 poeng: Lars Monssen, Bardu. Arthur Juvidalo, Kirkenes. Peder Medby, Narvik. Yngvar Nytroen, Storsjøen.

15 poeng: G. Lindström, Hässleholm. Einar Dingstad, Spydeberg. Leo Tvedt, Tyssedal. Finn Opsahl, Koppang. Otto Steen, Namsos. Nils Bækken, Adalsbruk.

14 poeng: Tor Lynneberg, V. Aker.

13 poeng: Jon Helness. Reidar Dick Henriksen, Oslo. Leif Tvete, Frosta. Kåre Vorum, Oslo.

12 poeng: Magne Skrede, Elverum. Anders Ganum, Skjåk. Per Bø, Fåvang.

11 poeng: Kristian Svenning, Narvik. Lars Østenstad, Asker. Finn Otterstad, Kr.sand S. Magnus Dahl, Oslo. Erik Ødegård, Andalsnes. Finn Jervell, Vadso.

10 poeng: Egil A. Caspersen, Strømmen. Thoralf Larsen, Tyssedal. Dagfinn Schin-

stad, Trondheim. Haakon Gunnes, Skien. Karl Netland, Jæren.

9 poeng: Arild Solberg, Trondheim. Morten Kals, Eidanger.

8 poeng: John Melbye, Brønnoysund. Bjarne Sunde, Florø. C. Chr. Gundersen, Oslo. Kr. Arnesen, Oslo. Odd Ravlo, Verdal.

7 poeng: Hans Olsen, Lomnessjøen. Andr. Borsum, Roa.

6 poeng: Atle Ødegård, Oslo. V. B. Nicolaysen, Sarpsborg. Albert Gustafsson, Asker.

Resultat av julikonkurransen.

1 pr.: Lars Østenstad, Asker.

2 pr.: Ivar Tangen, Stenkjer.

Forøvrig:

20 poeng: Håkon Hoel, Harstad. Kristian Arnesen, Oslo. Kåre Vorum, Oslo. Finn Jordfall, Oslo.

17 poeng: Dagfin Schinstad, Roa. Age Bruvold, Florø. John Melbye, Brønnoysund. Yngvar Nytroen, Rendal.

15 poeng: Odd Ravlo, Verdal. Albert Gustafsson, Asker. Arild Solberg, Trondheim. E. Flesvig, Oslo. Roar Nilsen, Sarpsborg. Finn Petersen, Kr.sand S. Bjarne Sunde, Florø. Erik Ødegård, Andalsnes. Henrik Schultz, Kirkenes. Leif Tvete, Frosta. Thoralf Larsen, Tyssedal. Olav Kjerpeseth, Arnes. R. Dick Henriksen, Oslo. Birger Hagen, Rendal.

14 poeng: Otto Steen, Namsos. Einar Dingstad, Spydeberg. Jon Helness, Th. Iveland, Kirkenes. Anders Ganum, Skjåk. Hans Chr. Siebke, Oslo.

12 poeng: Lars Monsen, Bardu. Magnus Dahl, Sinsen. Finn Jervell, Vadso. Nils Bækken, Adalsbruk. Karl Netland, Jæren. Peder Medby, Narvik. Per Bø, Fåvang. Andr. Berjum, Roa. Atle Ødegård, Oslo. Ernst Frantzen, Tyssedal. Magne Skrede, Elverum.

10 poeng: Eyv. Danielsen, Treungen.

9 poeng: M. Didriksen, Bardu.

7 poeng: Arthur Juvidalo, Kirkenes. Tor Lynneberg, V. Aker. Arne J. Nilsen, Kirkenes. Håkon Tøkle, Isfjorden. Finn Ottersen, Kr.sand S. Haakon Gunnes, Skien.

I oppgave nr. 36 (i nr. 9) er det Øst som skal ha de kortene som er plassert hos Vest. Videre er det i teksten falt ut: . . . og stakk med esset. Han spilte så en liten spar og stakk med kongen på bordet. Vest la spar 5. Ruter 5 . . .

Tidsfrist for innsending av løsning eller eventuelt korrigerings av tidligere løsning: 20. desember.